

dette Thing til Afgjørelse ved Behandlingen af det særlige vestindiske Lovforslag, og herunder vil det ærede Thing altsaa ogsaa kunne tage Bestemmelse om, hvorvidt den militære Styrke delvis skal bestaa i et Krigsstib. Men jeg ser ikke, hvorledes man vil kunne gjøre gjældende, at det, at bevilge paa Finantsloven en Orlogsmands Tilstedeværen i Bestindien, i det første Finantsaar skulde kunne foregive Rigsdagens frie Beslutning om, hvilken Ordning den vil vedtage varigt med Genhyn til Militærholdet i Bestindien. Det fornaar jeg ikke at indse. Jeg ser ikke rettere, end at disse 2 Ændringsforslag frit kunne vedtages, uden at Thinget derfor binder sig til ved Behandlingen af det vestindiske Lovforslag at vedtage, at der til Stabilitet skal holdes et Orlogsstib i Bestindien, og paa den anden Side maa jeg erkjende, at Negtelsen af disse to Forlangender jo ikke paa nogen Maade forhindrer Thinget fra under det vestindiske Lovforslags Behandling at tage den Beslutning, at der altid skal holdes et Orlogsstib i Bestindien. Jeg kan altsaa ikke indse, hvorledes man kan sige, at der er formelle Vanskeligheder tilstede, hentebe fra Genhynet til den særlige vestindiske Lov, for at vedtage de her foreliggende Ændringsforslag. Det vil man vanskeligt kunne gjøre ved Omformning af det vestindiske Lovforslag, saaledes, som det foreligger, og det er dette at bestemme, at der i det første Finantsaar og saa ikke mere skal holdes et Orlogsstib i Bestindien. At tage en saadan Beslutning i en varig Lov vilde være høist mærkværdigt. Jeg ser altsaa ikke rettere, end at man ved at henvise Beslutningen om et Orlogsstibs Tilstedeværen i Bestindien til en særlig Lov affskjærer sig fra at tage netop den Beslutning, som her er foreslaaet, nemlig at holde et Orlogsstib der i de første 12 Maaneber. Jeg vil ikke sige, at det er absolut umuligt at knytte en saadan Bestemmelse, kun gjældende for et Aar, til en varig Lov, men det vil være noget besynderligt, om man gjør det. Det forekommer mig altsaa, at de ærede Medlemmer af dette Thing, der slutte sig til den Rante, at det vil være rigtigt i alt Fald i det første Aar at holde en Orlogsmand i Bestindien, frit kunne stemme for disse Ændringsforslag uden at frygte for, at de dermed have foregrevet Thingets Beslutning ved Behandlingen af det særlige vestindiske Lovforslag om Ordningen af de militære Forhold i Bestindien. Jeg skal endnu kun tilføje, at det forekommer mig, at naar man ser hen til den gode Nytte, man har havt af Korvetten Dagmars hidtidige Tilstedeværen i Bestindien, naar man ser hen til, at det formentlig væsentlig skyldes den, at den vanskelige Overgang fra de tvungne Arbejdsforhold til de friere Arbejdsforhold har kunnet ske i fuldstændig Ro og paa en tilfredsstillende Maade, og at ved Siden deraf Lilliden hos den hvide Befolkning til stabile Forhold er vendt tilbage eller er i Begreb med at vende tilbage, at det altsaa er lyk-

kes baade at skaffe sig Respekt til den ene Side, og at skaffe den fornødne Lillid tilstede paa den anden Side, og at man desforuden har opnaaet det for mig ikke mindre væsentlige, at man har kunnet tilbagegive Regjeringen derude en væsentlig Del af den Anseelse, som den hidtil har savnet i sit Forhold ikke alene til de danske Underaatter men ogsaa til Andre — naar man altsaa ser hen til den meget væsentlige Nytte, som Korvetten Dagmars Tilstedeværen hidtil har ydet os, forekommer det mig at ville være meget beklageligt, om man vilde risikere at tabe nogle af disse Fordele, om man vilde risikere at afbryde den glædelige Udvikling, som i den af mig paapegede Retning har fundet Sted, ved nu at berøve Regjeringen Midler til at holde et Orlogsstib paa Station i Bestindien i det kommende Finantsaar. Udover dette er der jo Intet forlangt ved de to stillede Forslag, og det er disse to Forslag under Nr. 61 og 63, som jeg gjentagende og varmt maa anbefale til Thingets Velvillie. Skulde det ærede Thing ikke vedtage disse to Ændringsforslag, vil jeg dog ikke dermed have opgivet Haabet om, at det ærede Thing under den anden Sags Behandling vil komme til det Resultat, at et Skib bør holdes i Bestindien, om ikke altid saa dog i den nærmest følgende Tid, men saa maa det være det ærede Things egen Sag at komme ud over den af mig paapegede Vanskelighed at faae en muligvis kun midlertidig Bestemmelse passet ind i en varig Lov. Jeg anbefaler imidlertid gjentagende og meget varmt det ærede Thing Vedtagelsen af disse to Ændringsforslag.

Paulsen: Hvad Ændringsforslagene under Nr. 51 og 85 angaar, tager jeg mig den Frihed at tage dem sammen. Da det jo er Ændringsforslag, som have en vis Udfigt til at blive vedtagne ved denne Afstemning, kan jeg kun udtale min Tilfredshed over, at det for en Del af det høje Things Medlemmer er lykkes at komme til den Anerkjendelse, at man ligesaa lidt kan staa og tegne Søfort paa det aabne Dæk i daarligt Veir, som man kan gaa i Kamp uden Krudt og Rugler. Jeg skal i saa Henseende henvise til de Udtalelser af mig, der saaldt under 2den Behandling af Finantsloven. Forslaget under Nr. 59, der dreier sig om Udrustningen af Rolf Krake i Eskadre, skal jeg knytte et Par Bemærkninger til, fordi det forekommer mig, at enkelte af Thingets ærede Medlemmer have misforstaaet nogle Udtalelser, der ved en tidligere Behandling af Finantsloven saaldt fra mig. Jeg ubtalte nemlig da, at jeg ikke ansaa det for det Heldigste, at man i Eskadre sendte større og mindre Skibe ud sammen. Jeg fastholder fuldstændig denne Udtalelse. Men dermed har det, hvad der forøvrigt ogsaa er beviist ved min Afstemning ved Finantslovens 2den Behandling, ikke paa nogen mulig Maade været min Genfigt at sige, at jeg fra min